

ת"פ 2549/11/13 - מדינת ישראל נגד רועי חן, יותם משה מבורך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 2549-11-13 מדינת ישראל נ' חן ואח'
תיק חיצוני: פלא 163236/2012 יפתח

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. רועי חן 2. יותם משה מבורך

גזר דין לנאשם 2

ביום 25.03.15 הגיעו הצדדים להסדר לפיו, הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, ונשלח לקבלת תסקיר, כאשר עמדת המאשימה למאסר. אין הסכמה לעניין העונש.

נוכח הודאתו הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן - בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973; החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973; הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 18.04.12, בוצע חיפוש משטרתי על פי צו בדירה בה מתגורר הנאשם יחד עם נאשם 1 לכתב האישום. כשדפקו השוטרים בדלת הדירה ובטרם פתחו הנאשמים את הדלת, השליך הנאשם מחלון השירותים בדירה חומרים החשודים כסמים מסוכנים וזאת על מנת להפריע לשוטרים. בהמשך, בוצע חיפוש בדירה ובמהלכו נתפסו סמים מסוכנים מסוגים שונים כדלקמן: קוקאין במשקל נטו של 5.03 גרם, 5 בולי LSD, 2 טבליות מתילפנידאט, חשיש המחולק למספר מנות במשקל כולל של 8.24 גרם נטו. בנוסף, במהלך החיפוש נתפסו מבחנה, 2 מסכות פנים, שקיות זעירות, מזרק ומחט, משקל אלקטרוני, כלי לעישון סמים וכסף מזומן בסך ₪ 30,240 ו-\$357. במעשיו כמתואר לעיל, החזיק הנאשם סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית וכן החזיק בצוותא חמרים המשמשים להכנת סמים מסוכנים או לצריכתם.

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, הנאשם בן 28, עובד כעצמאי בתחום סאונד והפקה מוזיקאלית.

מסר כי בתקופת בגרותו, החלה חשיפתו לחברה שולית ושימוש בסם מסוג חשיש, באופן מזדמן. בהגיעו לגיל המתאים התגייס לשירות צבאי, לאחר כשנה וחודשים קיבל פטור. הנאשם נידון ללא הרשעה משנת 2011 בגין החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית. בהתייחסותו לביצוע העבירות, הודה באופן חלקי ביצוע. ברקע תאר היכרות קודמת עם שותפו לעברה במסגרת שהותו בחו"ל בתקופת בגרותו. הודה בהחזקת הסמים מסוג קוקאין וחשיש לצריכתו העצמית, לדבריו באותה תקופה עשה שימוש באופן שבועי, תאר כי לא היה בידיעתו בדבר הימצאותם של בולי האל. סי. די, בהתייחסותו למשקל שהחזיק, לדבריו חשש כי ינוצל בעת רכישת הסם. לדבריו מאז מעצרו סביב אירוע העבירה הפסיק השימוש באופן עצמאי, מסר כי חש בושה עקב מעורבותו בה וכיום מבין ההשלכות של השימוש בסמים על חייו. כאשר הוא מודע לעובדה כי השימוש בסמים אינו מקדמו ואף מעקבו בהתפתחות בתחומים השונים בחייו, לכן לדבריו, ניתק קשריו עם החברה השולית. שירות המבחן המליץ על צו מבחן מעקבי אחר הטיפול אצל הפסיכיאטר המטפל בנאשם, לצד מתן בדיקות שתן בשירות מבחן, מע"ת, וצו של"צ בהיקף של 180 שעות.

אביו של הנאשם העיד בעניינו, סיפר על משפחת הנאשם הקשיים שנוצרו במהלך גידול הנאשם. אביו של הנאשם תיאר את השיפור בהתנהלות הנאשם בארבעת השנים האחרונות. אביו של הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולא לדון אותו בחומרה.

ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם. הרישום התלוי ועומד כנגד הנאשם בתחום הסמים. התביעה ביקשה להכריז על הנאשם סוחר סמים ולחלט את הכספים בסכום של 30,240 ₪ ו- 357 דולר. הערך מוגן של מיגור נגע הסם ושמירה על שומרי החוק. המתחם הראוי בגין כלל האירוע הינו 8 חודשי מאסר בפועל על 18 חודשים. ב"כ התביעה הפנתה את בית המשפט לאמור בתסקיר שירות המבחן אשר לדעתה מציין את העובדה כי הנאשם נעדר מסגרת שאינו מעונין להשתלב בטיפול ועל כן לא נרתם להליך טיפולי בעניינו. התביעה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר ברף התחתון של המתחם וזאת בנוסף למאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי וכן חילוט הכסף כמבוקש.

ב"כ הנאשם טען כי "אין בתיק החקירה ראיה לכך שהנאשם סחר בסם וההודאה היתה מכח החזקה."

ב"כ הנאשם הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן אשר המליץ על המשך הטיפול אותו מקבל הנאשם עד היום במשך שנתיים על ידי פסיכיאטר ותוצאותיו מאוד חיוביות. הנאשם לדברי ב"כ זנח את הדרך של שימוש בסם ובדיקות השתן מעידות על כך, הנאשם התנתק מהחברה השולית אליה התחבר בזמנו. שלוש וחצי שנים לא נפתח תיק בעניינו והוא עובד במשרה מלאה בעבודה שהוא מאוד אוהב בנוסף לומד. הנאשם הודה, לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי. הנאשם נקלע לשימוש בסמים בשל קשיים רגשיים בהם היה נתון, ניפץ את מעגל הסמים והיום הוא בדרך חדשה. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן. ב"כ הנאשם ביקש שלא לפגוע ברישיון הנהיגה שלו שכן הוריו גרים בירושלים והוא בתל אביב. בעניין הכרזתו של הנאשם כסוחר סמים לא הייתה ראיה לכך שהוא סחר בסמים והכספים שנתפסו יש לו הסבר שמניח את הדעת לגבי מקורם.

דין והכרעה.

בית המשפט מבקש להתייחס בראשית הדברים לבקשת המאשימה לעניין החילוט, המאשימה מבקשת לחלט רכוש והדבר זה בדין יסודו. אולם כדי שניתן יהיה לחלט רכוש על המאשימה להוכיח את תנאי סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: הפקודה). כאשר יש הסכמה התביעה כמובן פטורה מחובה זו. אולם כאשר במסגרת עריכת ההסדר או במסגרת הטיעונים לעונש עולה התנגדות הנאשם לחילוט הרי שקיימת חובת הוכחה על התביעה להוכיח כאמור את האמור בסעיף. התביעה אינה יכולה לפטור עצמה רק ע"י טענה בעלמא במסגרת הטיעונים לעונש דרישת חילוט. לעניין זה ראה עפ 4496/04 מוחמד עלי מחגנה נ' מד"י.

"8. בבוא התביעה לבקש את חילוטו של רכוש נאשם, פתוחות בפניה שתי דרכים:

האחת - להוכיח לגבי "סוחר סמים" כי רכוש ספציפי של הנידון הושג בעבירה של עיסוק סמים ואזי הינו בר-חילוט. בהוכחה כזו, לא עומדות לזכות התביעה ההקלות שבחזקה, ועליה להוכיח, אפוא, את כל היסודות הנדרשים כאמור לצורך ביסוס בקשתה לחילוט. דרך שניה הפתוחה בפניה היא להסתמך על החזקה שבסעיף 31(6). חזקה זו מבחינה בין רכוש המצוי בחזקתו של הנאשם או בני משפחתו הגרים עמו לבין רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו אליו ללא תמורה. גם אלה יחשבו מכח החזקה כרכוש שהושג בעבירה של עיסוק סמים, אלא אם הנידון הפריך חזקה זו בדרך המפורטת באותה הוראה. אולם בטרם תוחל החזקה, על התביעה להוכיח את התנאים המוקדמים להחלטה, קרי: כי מדובר ברכוש של הנידון, או רכוש של בן זוג ושל ילדיו שטרם מלאו להם 21 שנים, או כי מדובר ברכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו, או שהעבירו לאותו אדם ללא תמורה. בלא הוכחת התנאים הרלבנטיים להקמת החזקה בידי התביעה היא לא תחולב.

אשר לטיב נטל ההוכחה החל על התביעה להוכחת התנאים המוקדמים לתחולתה של החזקה, התפיסה המקובלת בהלכה הפסוקה היא כי מדובר ברמת הוכחה כנדרש במשפט פלילי, קרי: מעבר לספק סביר. תפיסה זו נובעת מראיית מוסד החילוט כבעל אופי עונשי (ע"פ 3162/94 מדינת ישראל נ' מישל בן רימונד ישראל, פד"י נ(3) 265). עם זאת, מטבע הדברים, עוצמת הנטל מושפעת ממצבים שבהם ההוכחה קשורה בעניינים שבידיעתו המיוחדת של הנאשם (פרשת אלקדיים, שם). לאחרונה, מסתמנת גישה שונה בפסיקה לענין אופיו של מוסד החילוט, המטילה ספק בטיבו העונשי, ונוטה לראות בו אמצעי שעיקר עניינו בשלילת רכוש שהושג בעבירה, שאינו מוחזק כדין בידי העבריין (בן שטרית, שם, עמ' 410; ירון כהן, עמ' 572). עשוי להיות, כי במגמה זו יש כדי להשפיע על מידת ההוכחה המוטלת על התביעה להוכחת התנאים המוקדמים לגיבוש החזקה בכיוון של ריכוכה (השווה סעיף 17(ב) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003). אולם אין הכרח להידרש להכרעה בשאלה זו, מן הטעם שבנסיבות שלפנינו עמדה התביעה בנטל להוכיח את התנאי המקום את החזקה, המדבר ברכושו של הנידון עצמו, וקיימה את דרישת ההוכחה המחמירה לענין זה, כפי שיפורט להלן."

התביעה במקרה הנוכחי פטרה עצמה ע"י בקשה לחילוט מבלי שהציגה ראיה כלשהי לתנאי סעיף 36א. כמו חקירת חילוט לגבי מקור הכסף. הקשר בין הכסף לעבירה. שלא כמו בחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000. שאינו דורש זיקה בין הרכוש לביצוע העבירה הרי שלפי הפקודה נדרשת זיקה וקיימים תנאים לחילוט וחובת ההוכחה היא על התביעה. עוד אציין כי זה פס"ד שלישי שבית המשפט מעיר לעניין זה. וראוי כי התביעה תשקול עמדתה כיצד היא מבקשת לנהוג. לאור כל האמור הבקשה לחלט את הכספים נידחת.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר שיכול וירוצה בע"ש ועד 15 חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בענייננו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות.

בית המשפט אינו יוכל להתעלם מהאמור בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי הנאשם נמצא בהליך שיקומי. חלוף הזמן הרב במהלכו לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. העובדה כי הנאשם נמצא בטיפול רפואי נפשי ויש בכך להפחית בצורה משמעותית את הסיכון להישנות מקרים. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מחומרת עבירות אותן ביצע הנאשם, זאת בהתייחס לסוג הסם והכמות שהוחזקה ע"י הנאשם. המלצת שירות המבחן מעבר לכך שהיא חורגת בצורה משמעותית ממתחם הענישה, הרי שהיא אינה הולמת כלל את חומרת העבירות. לנוכח האמור בתסקיר שירות המבחן בית המשפט סבור כי עונש של מאסר בדרך של ע"ש בשילוב עם מבחן יכול להלום מעשיו של הנאשם.

בתיק זה ניתן גז"ד כנגד נאשם אחר, אציין רק כי מעשיו של הנאשם הנוכחי והאחר אינם דומים כלל והם הורשעו בעבירות אחרות.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות, למשך שישה חודשים, אני מטיל על הנאשם ביצוען של העבודות המפורטות בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות, עלפי הוראות סעיף 51 ב(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

הנאשם יבצע את עבודות השירות בבית אבות קוק רח' הרב קוק 91 הרצליה. וזאת במשך חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה ביום בערבי חג וחזה"מ יועסק כנהוג במקום העבודה, וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם משום שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

תחילתן של ביצוע העבודות ביום 07.04.16, שעה 08:00 והן תהיינה בפיקוח מפקח אחראי רס"ב אליעזר יעקב טלפון 0504062202.

על הנאשם להתייצב לפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה בתאריך תחילת העבודה, בשעה 08:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, ת"ד 81, רמלה (טל': 978706008).

אני מודיע לנאשם כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולכליאה במתקן כליאה.

בית המשפט מזהיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק

את עבודות השירות ורצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

המזכירות תעביר הודעה על גזר הדין לממונה על עבודת השירות.

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה על פי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור עבירה על פי הוראות פקודת הסמים המסוכנים, מסוג עוון.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך ₪ 2,500 או 25 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד ליום 01.05.16.

ה. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 30 יום.

הנאשם יפקיד את רישיונו היום במזכירות ביהמ"ש.

ו. הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ז. אני מעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך 12 חודשים. בית המשפט מסביר לנאשם ומזהיר את הנאשם שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

הנאשם הביע את נכונותו למלא אחר הוראות הצו.

המזכירות תשלח פרוטוקול הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזירו לידי או לגורם אחר

לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

הנאשם יפנה למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום קנס.

ניתנה היום, ה' אדר א' תשע"ו, 14 פברואר 2016, בנוכחות
הצדדים.